

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 7Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219205282
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1219205282.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: Q. B., N.. XX.XX.XXXX, A. V. XXX/XX, A., zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, o zaplatenie 2.215,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 56,40 eur s príslušenstvom a o zaplatenie 110,- eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi 2.049,27 eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.159,27 eur od 04.03.2017 do 16.08.2019, zo sumy 2.149,27 eur od 17.08.2019 do 18.09.2019, zo sumy 2.139,27 eur od 19.09.2019 do 18.10.2019, zo sumy 2.129,27 eur od 19.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 2.109,27 eur od 20.11.2019 do 19.12.2019, zo sumy 2.089,27 eur od 20.12.2019 do 17.01.2020, zo sumy 2.069,27 eur od 18.01.2020 do 18.02.2020 a zo sumy 2.049,27 eur od 19.02.2020 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi sa p r i z ň á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 93,1 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 01.10.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.215,67 eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania, titulom porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril dňa 06.05.2015 so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (autorizačný kód XXXXXXXXXXXX), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.500,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných 60 mesačných splátok v sume 77,92 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.675,20 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.381,32 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.12.2016 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote. Súčasne právny predchodca žalobcu žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh nezaplatil, právny predchodca žalobcu

vyhlásil ku dňu 19.02.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 26.02.2017. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 3.588,35 eur, pričom ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil 1.381,32 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 8,64 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené, celková výška dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania žaloby bola vo výške 2.215,67 eur.

3. Žalobca uviedol, že uzatvorená zmluva obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, kde bolo jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/ spotrebiteľa. Žalobca uviedol, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Žalovaný si pri uzavretí zmluvy dobrovoľne zvolil poistenie typu B - Komplexný súbor poistenia. Žalovaný nebol pri uzavretí zmluvy žiadnym spôsobom donútený súhlasiť s poistením úveru. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavujú len zmluvne dojednaný úrok. RPMN je v zmluve uvedená číselným vyjadrením, žalovaný ako spotrebiteľ tak disponoval informáciou o výške RPMN pre tento úverový produkt.

4. Žalobca ďalej uviedol, že námietka neprimeranej výšky odplaty je nedôvodná. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 27,90 %, t. j. 2 x priemernej RPMN 13,95 % tak, ako je uvedená v úverovej zmluve.

5. Žalobca k námietke premlčania uviedol, že žalobca úver predčasne zosplatnil a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2016 s poukazom na predžalobnú upomienku zo dňa 29.12.2016. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplateného nároku začala plynúť najskôr od splatnosti splátky splatnej dňa 20.10.2016.

6. Podaním doručeným súdu dňa 03.09.2020 (pred začatím predbežného prejednávania sporu a pojednávania) vzal žalobca žalobu v časti istiny 110,- eur späť z dôvodu čiastočného plnenia. Žalovaný vykonal nasledovné platby: dňa 16.08.2019 platba 10,- eur, dňa 18.09.2019 platba 10,- eur, dňa 18.10.2019 platba 10,- eur, dňa 19.11.2019 platba 20,- eur, dňa 19.12.2019 platba 20,- eur, dňa 17.01.2020 platba 20,- eur a dňa 18.02.2020 platba 20,- eur.

7. Dňa 07.09.2020 (pred začatím predbežného prejednávania sporu a pojednávania) vzal žalobca žalobu v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 8,64 eur s príslušenstvom späť, pričom dôvod späťvzatia neuviedol.

8. Podaním doručeným súdu dňa 18.11.2020 (pred začatím predbežného prejednávania sporu a pojednávania) vzal žalobca žalobu v časti istiny 47,76 eur s príslušenstvom späť.

9. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal, aby súd nárok žalobcu v časti istiny 834,35 eur a celých úrokov z omeškania zamietol. Uviedol, že obsahom zmluvy sú celkové náklady spotrebiteľa, ktoré sú spolu vo výške 1.889,- eur. Náklady žalovaného ako spotrebiteľa predstavujú takmer 50 % poskytnutého úveru, čo žalovaný považoval za jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný uviedol, že podľa úrokových mier z nových úverov, zverejnených Národnou bankou Slovenska, úrok pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 až 5 rokov v mesiaci máj 2015 (t. j. v čase uzavretia zmluvy) predstavoval 12,26 % ročne. V súvislosti s uvedeným mal žalovaný za to, že dojednané úroky sú neprimerane vysoké, odporujú dobrým mravom, čo má na základe ust. § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť dojednania o úrokoch, vyplývajúcich zo zmluvy. Žalovaný uviedol, že v zmluve vyčíslená RPMN je vyčíslená nesprávne, keďže RPMN je súhrnom všetkých poplatkov a úrokov, ktoré si banka, či iná nebanková spoločnosť alebo inštitúcia účtuje za to, že spotrebiteľovi poskytne pôžičku či úver. Podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do výpočtu RPMN zaraďujú všetky poplatky spojené s úverom okrem: sankcií v prípade nesplácania (úroky z omeškania), poplatkov za navýšenie úveru, nedočerpanie poskytnutého úveru, expresné spracovanie úveru, prevod finančných prostriedkov pri splácaní. Žalovaný

sa nestotožnil so skutočnosťou, že do výpočtu RPMN nebola zahrnutá výška poistného, ako náklady žalovaného na úhradu úveru. Žalobca síce uviedol vo výpočte výšku splátky s poistením, avšak do RPMN ho nezahrnul. Žalovaný uviedol, že je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zmluva obsahuje iba výšku splátky, počet splátok a termín splátok, avšak neobsahuje konkrétny rozpis výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10. Žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobca poukazuje na legislatívu, resp. judikatúru inštitúcií Európskej únie v kontexte skutočnosti, že zmluva obsahuje iba výšku splátky, počet splátok a termín splátok, avšak neobsahuje konkrétny rozpis výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia žalovaný poukázal na skutočnosť, že smernica je právnym aktom, ktorým sa stanovujú ciele, ktoré majú dosiahnuť členské štáty Európskej únie. Je však na jednotlivých krajinách, aby navrhli vlastné právne predpisy, ktorými sa tieto ciele dosiahnu. Z uvedeného vyplýva, že nie je prekážkou, ak členské štáty Európskej únie príjmu vydanú smernicu „prísnejšie“. Rovnako je to aj v tomto prípade, kedy síce smernica, ktorú vo svojom vyjadrení špecifikuje žalobca nezakladá určité povinnosti podnikateľom v spotrebiteľských vzťahoch, avšak vnútroštátny predpis, a to ust. § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov uvádza nasledovné: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.“ Rozdelenie splátok na istinu a úroky podľa amortizačnej tabuľky nemožno považovať za splnenie tejto podmienky. Žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zmluva neobsahuje potrebné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov má za to, že predmetný spotrebiteľský úver sa v zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že pre určenie dátumu splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaceho začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, dokedy žalovaný čerpal finančné prostriedky na základe úveru resp. dokedy bezhotovostnými alebo hotovostnými vkladmi na účet úver splácal. Prvá riadne neuhradená splátka počas obdobia nepretržite nasledujúcich 3 mesiacov bola splátka č. 16 (9/2016) a dňom nasledujúcim po jej dátume splatnosti, t. j. 21.09.2016 začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 21.09.2019. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 01.10.2019, teda po lehote splatnosti splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania.

12. Na pojednávanie nariadené na 06.09.2021 sa nedostavil právny zástupca žalobcu hoci bol riadne predvolaný, svoju účasť ospravedlnil a žiadal, aby súd vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti.

13. Na pojednávaní konanom dňa 06.09.2021 právny zástupca žalovaného uviedol, že poukazuje na vznesenú námietku premlčania, ktorú uviedol v písomných vyjadreniach, a preto trvá na tom, že nárok žalobcu je premlčaný. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že ak pre nespĺnenie niektorej zo splátok sa stáva zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Ďalej poukázal na to, že právny predchodca žalobcu v zmluve neuviedol správne RPMN, čo bolo potvrdené aj v rámci vyjadrení žalobcu, ktorý uviedol, že do výpočtu nezahrnul poistné. Samotná skutočnosť, že žalovaný si od právneho predchodcu žalobcu zobral úver vo výške 2.500,- eur a následne mal žalobcovi uhradiť sumu 4.389,- eur znamená, že zmluva obsahuje viacero neprijateľných podmienok a jej ustanovenia sú v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi.

14. Súd vykonal vo veci dokazovanie obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

15. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Hoding, a.s. so žalovaným uzavrel dňa 06.05.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku v dohodnutej výške 2.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 73,15 eur. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť bola vo

výške 4.389,- eur a celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 1.889,- eur. RPMN bolo vo výške 27,88 %. Podľa článku IV. Predmetnej zmluvy poistenie nebolo povinné.

16. Podľa súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2014 výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov predstavovala 13,95 %.

17. Právny predchodca žalobcu predžalobnou výzvou zo dňa 29.12.2016 vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku vo výške 269,16 eur. Zároveň upozornil žalovaného, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016 bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť.

18. Nakoľko žalovaný porušil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy č. XXXXXXXX, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.02.2017 oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.298,19 eur.

19. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 30.11.2017 medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom, postúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanú pohľadávku spolu s príslušenstvom na spoločnosť žalobcu; o tejto skutočnosti bol žalovaný písomne upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020.

20. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok.

25. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

32. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

33. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

36. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

37. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

39. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

40. Podľa § 2 písm. a) ods. 2 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 289/2010 Z. z., najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/289/>> nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

41. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

42. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil v časti o zaplatenie 56,40 eur s príslušenstvom a o zaplatenie 110,- eur vzhľadom na čiastočné späťvzatie zo strany žalobcu, pričom súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím nezisťoval, nakoľko by bol neúčinný v zmysle § 146 ods. 1 CSP.

46. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy 2.049,27 eur s príslušenstvom. Je nesporné, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter keď právny predchodca žalobcu pri jeho vzniku konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nevstúpil do právneho vzťahu v kontexte svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Rovnako možno konštatovať, že zmluva o pôžičke zo dňa 06.05.2015 založila medzi sporovými stranami spotrebiteľský vzťah v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 06.05.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v dohodnutej výške 2.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úveru splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 73,15 eur. Žalovaný porušil zmluvu o pôžičke tým, že nesplácal pôžičku v súlade so zmluvou, preto bol žalovaný listom zo dňa 29.12.2016 vyzvaný k úhrade nedoplatku vo výške 269,16 eur v lehote do 05.02.2017. Zároveň bol žalobcom upozornený v zmysle § 53 ods. 9 OZ, že pokiaľ nebude splátka splatná v mesiaci 10/2016 uhradená v stanovenom termíne, vyhlási úver za predčasne splatný.

47. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého (nesplateného) dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich, a tým

aj ku skráteniu premlčacej doby, nakoľko ust. § 103 OZ v spojení s § 53 ods. 9 a § 565 OZ je potrebné interpretovať tak, že pri väčšom počte omeškaných splátok a následnej zročnosti celého (nesplateného) dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba (celého nesplateného dlhu), považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádzala zročnosti celého (nesplateného) dlhu, pretože ak nenastane zročnosť celého (nesplateného) dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne a postupne začína plynúť aj premlčacia doba týchto jednotlivých splátok, a týka sa to aj splátok, ktoré sa stanú splatnými v medziobdobí (do uplatnenia práva požadovať zaplatenie celého nesplateného dlhu), teda nie je možná taká interpretácia predmetných ustanovení, podľa ktorej by následným zosplatením (vyhlásením splatnosti) celého (nesplateného) dlhu došlo spätne k zmene začiatku behu premlčacej doby týchto jednotlivých splátok (viď napr. rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 23.7.2019, sp. zn. 8Co/112/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 1.7.2020, sp. zn. 41CoCsp/22/2020, Krajského súdu Prešov zo dňa 22.10.2019, sp. zn. 3Co/115/2019 a ďalšie).

48. Žaloba vo veci, bola podaná na súde dňa 01.10.2019. V prípade spotrebiteľských zmlúv možno teda konštatovať, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada. V prejednávanej veci zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. V posudzovanej veci mala splatnosť celého nesplateného dlhu nastať na základe predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2016, pričom právny predchodca žalobcu v predžalobnej upomienke zo dňa 29.12.2016, presne špecifikoval od omeškania ktorej splátky (10/2016) bude odvodzovať právo okamžitej úhrady celého dlhu. Premlčacia doba zosplatennej zvyšnej časti dlhu teda začala plynúť od splatnosti splátky v mesiaci 10/2016, teda odo dňa 21.10.2016 a nakoľko bola žaloba podaná na súd dňa 01.10.2019, v čase podania žaloby nemohla ešte uplynúť trojročná premlčacia doba a žalobou uplatnená pohľadávka nemohla byť premlčaná.

49. Základnou argumentáciou žalovaného v rámci jeho obrany bola absencia niektorých náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá spôsobuje v zmysle § 11 ods. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalovaný sa predovšetkým odvolával na § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uzatvorenej zmluvy o pôžičke síce vyplýva výška jednotlivých splátok, nie je ale zrejmé, akú časť z týchto nárokov jednotlivá splátka obsahuje. V tejto súvislosti si súd dovoľuje poukázať na rozpor medzi zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy a smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES v otázke členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Pre vyriešenie vyššie načrtnutého rozporu bola v odbornej právnej verejnosti nastolená problematika, či národnú legislatívu (zákon č. 129/2010 Z. z., ust. § 9 ods. 2 písm. l) v znení „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...“) je možné vykladať eurokonformne (t. j. v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, článok 10 ods. 2 písm. h) v zmysle ktorého „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“). K uvedenému súd uvádza, že v úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že predložený návrh zákona je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Podľa názoru súdu úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice a teda na túto skutočnosť musí súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (účinného v čase uzatvorenia zmluvy) vziať zreteľ. V danom prípade zo zmluvy o pôžičke je zrejmá výška pôžičky (2.500,- eur) druh a účel pôžičky, výška splátky (73,15 eur), termín splatnosti prvej splátky (20.06.2015), počet splátok (60), periodicita a termín splatnosti splátky (mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (05/2020), ako aj celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, t. j. súčet výšky úveru a celkových nákladov žalovaného spojených s úverom (4.389,- eur). Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje,

aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Vychádzajúc z účelu smernice, účelu § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky (viac pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017).

50. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav do 30.04.2018. Na problematiku rozporu medzi zákonom a smernicou vo veci členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov podstatným spôsobom reagoval aj samotný zákonodarca, ktorý dňa 12.10.2017 prijal zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustil od požiadavky členenia splátok. Vyššie uvedenú zmenu zákonodarca odôvodnil skutočnosťou, že bez takejto zmeny by bol zákon (naďalej) v rozpore so smernicou a tiež dôvodom, že týmto krokom zákonodarca napráva skutočnosť, že Slovenská republika pri implementácii smernice išla, napriek požiadavke tzv. úplnej harmonizácie, nad rámec podmienok stanovených smernicou.

51. Z pohľadu tvrdenia žalovaného o nesprávnosti výšky RPMN v zmluve o pôžičke, súd poukazuje na skutočnosť, že obsahom žalovaným podpísanej zmluvy o pôžičke boli aj ustanovenia o poistení schopnosti splácať splátky pôžičky. V prejednávanvej veci je otázka spôsobu uzavretia poistnej zmluvy rozhodujúca v otázke, či poplatky (poistné) s ňou spojené mali byť súčasťou výpočtu hodnoty RPMN. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dohodnuté poistenie bolo dobrovoľné. Uvedenému nasvedčuje zreteľne odlišená grafická časť s možnosťou neuzavretia poistenia ako aj explicitné vyjadrenie, že poistenie nie je povinné. Takto potom nebolo možné dospieť ani k záveru, na ktorý poukazovala strana žalovaného, že poistné malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Uvedený záver vychádza zo zákonného ustanovenia § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=3715581&f=3>> účinného v čase uzatvorenia zmluvy s tým, že poistné sa do RPMN zahŕňa iba vtedy, ak išlo o povinné poistenie, čo v tomto prípade nebolo.

52. Napokon súd sa nestotožňuje ani s názorom žalovaného o neprimeranej výške odplaty. Ustanovenie § 53 ods. 6 OZ upravuje situácie, kedy je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov. V takom prípade nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je v tomto smere predpis č. 87/1995 Z. z., teda Nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Ustanovením § 1a nariadenia sa určila najvyššia prípustná výška odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa ust. § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Odsek 4 hovorí, že na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. V prípade údajov o najvyššej prípustnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2014 platí, že sú platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené do 15.05.2015. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Výška priemernej hodnoty RPMN v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2014 predstavovala 13,95 %. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. §1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 27,90 %, t. j. 2 x priemernej RPMN 13,95 %, a teda výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve vo výške 27,88 %

je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995.

53. Súd nedospel ani k záveru, že by či už celá zmluva, jej časť alebo dojednaná odplata či dohodnuté úroky boli v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva má všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, nie je v nej uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. V neprospech spotrebiteľa by bola RPMN uvedená vtedy, ak by bola uvedená nižšia, ako je v skutočnosti, nakoľko by tak mohol spotrebiteľ nadobudnúť dojem, že jeho náklady na úver sú nižšie, ako sú v skutočnosti. V zmluve však nie je uvedená nižšia RPMN, ako je v skutočnosti. Z obsahu zmluvy vyplýva, že bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 27,88 % pričom zo zmluvy nevyplýva pre žalovaného povinnosť platiť žiadne ďalšie poplatky, ktoré by sa mali započítavať do RPMN (keďže poisťné, ako už bolo uvedené vyššie v bode 51. odôvodnenia, sa nezahŕňa do RPMN, nakoľko uzavretie poisťnej zmluvy nebolo podmienkou získania úveru). Z toho logicky vyplýva, že aj ročná percentuálna miera nákladov by nemala byť vyššia ako 27,88 %, čo bolo uvedené na 1. strane zmluvy. Zmluva bola uzatvorená na 5 rokov, teda pokiaľ sa suma celkových nákladov spotrebiteľa 1.889,- eur rozloží na 5 rokov, predstavuje to 377,8 eur, ako ročné náklady žalovaného na tento úver, čo predstavuje cca 15 % zo sumy poskytnutého úveru. Dohodnutá odplata pritom neprevyšuje maximálnu výšku odplaty prípustnú podľa právnych predpisov. Jedinou odplatom za poskytnutý úver v tomto prípade boli úroky, pokiaľ teda ich výška neprevyšuje maximálnu výšku odplaty prípustnú podľa nar. vl. č. 87/1995 Z. z. nemožno bez ďalšieho konštatovať, že by dohodnuté úroky boli v rozpore s dobrými mravmi. Súd nezistil, že by úverová zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd žalobe po čiastočných späťvzatiach, vyhovel v celom rozsahu.

54. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Úspech žalobcu zo žalovanej pohľadávky 2.215,67 eur s príslušenstvom je súdom priznaná suma 2.049,27 eur s príslušenstvom a suma 90,- eur, ktorú žalobca vzal späť pre správanie žalovaného, spočívajúce v úhrade časti žalovanej pohľadávky po začatí konania, čo zodpovedá úspechu žalobcu v pomere 96,55 % a jeho neúspech, ktorý je úspechom žalovaného, je 3,45 %. Pomer úspechu žalobcu je 96,55 % k úspechu žalovaného 3,45 %, z čoho vyplýva nárok žalobcu na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 93,1 % (96,55 % mínus 3,45 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).